

Jouluseimi 2021

”Tämä etelänmatka sattui hankalaan saumaan. Se on tämän miehityksen syytä: roomalaiset laativat listan kaikista vapaista asukkaista, heidän perheistään ja taloudestaan. He kutsuvat sitä nimellä census, väki lasketaan ja luetteloidaan, ja sitä varten kaikkien pitää ilmoittautua siinä kaupungissa, josta tietää tai olettaa sukunsa olevan lähtöisin. Keisari laskee liikkeeseen rahaa, rahakolikoissa on keisarin kuva. Rooma vaatii maksamaan veroja sillä rahalla, niin on luotu yhtenäinen rahajärjestelmä koko valtakuntaan. Mikäs siinä, en minä vastusta enkä välitä, minulla on kiireisempiä ja lähempiä murheita kuin valtiolliset. Maailma menee, ihminen tekee. Kolikoissa on keisarin kuva, rahanalainen maailma kuuluu keisarille. Ihminen on Jumalan kuva, ihminen kuuluu Jumalalle.

Jouduin siis itsellisenä kirvesmiehenä matkustamaan tähän pikkukaupunkiin, joka lienee ollut esivanhempieni kotipaikka vuosisatoja sitten. On tavattu sukulaisia, kaikkien kun oli nyt kokoonnuttava tänne. Väkeä on kerääntynyt niin paljon, että eläinsuojiiinkin on joittenkin täytynyt majoittua, meidänkin.

Niin, meidän. Tulimme molemmat, minä ja puoliso, tai kihlattu, miten vain. Hän oli siunatussa tilassa emmekä siksi voineet pitää vauhtia. Onneksi sain hankituksi hyvän aasin, ei hän kävellen olisi kestänyt. En voinut häntä sinne pohjoisen kaupunkiin jättääkään, sen turvallisuuteen ei voinut luottaa, ja sitä paitsi minulla oli vahva tunne, että yhdessä tänne on tultava.

Ja tässä sitä nyt ollaan, kuten tiedettiin, ei kahdestaan, vaan kolmestaan. Pian perille saavuttuamme lapsi syntyi. Se on poika – vaimo väitti tietäneensä varmasti synnyttävänsä pojan. Minä iloitsin pojasta, on jotenkin luonnollista odottaa ainakin esikoisekseen poikaa jatkamaan omaa työalaansa. Sitähän kaikki toivovat, tahtovat kasvattaa lapsensa kunnon ihmisiksi, jotka pystyvät elättämään itsensä ja muitakin, aikanaan iäkkäät vanhempansakin.

Mutta odottamatonta oli, että saimme tuntemattomia vieraita, joilla oli kummallista kerrottavaa. Joukko paimenia halusi nähdä vauvan väittäen hänen olevan aivan erityinen, että hänestä tulee tärkeä henkilö, suurmies, peräti ihmiskunnan pelastaja, ja että jumalallinen ilmestys on niin ilmoittanut. En tiennyt mitä ajatella. Oikeastaan tässä lapsessa on jotain ihan käsittämätöntä ensi alusta asti, jos ilmestyksiin on uskomista.

Minä olen yksinkertainen mies. Olkoon miten on, miehen velvollisuus on suojella elämää. Niitten paimenien lähdettyä tuli muitakin vieraita. He olivat silminnähden korkea-arvoisia oppineita miehiä. He esittäytyivät taivaantutkijoiksi ja vakuuttivat tähtien ennustavan selkeästi, että meidän pojastamme tulee suuri kuningas. He varoittivat, että Rooman valtuuttama paikallinen vallanpitäjä oli asiasta kysellyt, se oli kiinnostanut häntä paljon, liikaa. Yöllä näin unen, joka vahvisti varoituksen ja käski meidän paeta ulkomaille. Se vasalli etsii meitä tappaakseen kuninkaaksi ennustetun lapsen.

Paimenet olivat tavallisia köyhiä ihmisiä, taivaantutkijat taas oppineita ja myös rikkaita. He toivat meille, lapselle, kalliita lahjoja, kultaa ja arvoesineitä. Minä olin vaivautunut ja koetin kieltäytyä, mutta he vaativat ottamaan, sanoivat että pian me niitä tarvitsemme. Oikeassa olivat. Nyt me olemme siinä tilanteessa, että todella tarvitsen kultaa ja rahaa pitkään ja vaaralliseen matkaan kaukaiseen määränpäähän, johon meidän on päästävä turvaan ehkä hyvinkin pitkäksi aikaa. On palkettava oppaita, maksettava kyytejä, lahjottava vartijoita ja virkailijoita. Siinä me onnistumme Jumalan varjeluksessa – siihen luotan.”

Joosef

